

Trại Cấm PĐ Nat m'Khom ngày 12.05.1990

Kính Gởi Chị Phương

Trước em xin cầu chúc chị và gia quyến được an Khang thịnh vượng, và đầy đủ sức khỏe để làm việc tử tâm, phen bước đường còn lại. Em nguyện cầu ở trên bần, cho chị được hạnh phúc và an lành.

Phía chị, trước em xin tự giới thiệu, qua về bần thân của em năm 1975 về trước em là Cựu quân nhân ĐL VN CH, đơn vị BDL/HQ. Tên em: Lâm Ngọc Sơn sinh năm 1953 tại sg. 3. Số quân: 73#702.767, đơn vị sau cùng của em là BCH/VTĐV/Hải quân KBC, 661. Em Huy Trưởng tên cấp bậc là Đại tá. Lâm, cho Huy phó cấp bậc tá, Đại tá, Tiếng, Sĩ Quan nói v, cấp bậc thiếu tá, tên thực quân nói Trưởng tên Quang cấp bậc Huy Sĩ. Đến năm 75 sg bị thất thủ. Sau đó em học các tạo trường học bần cơ ở ngoài, chính quyền Cộng Sản bắt buộc em phải đi tập hồ bần, tại bần Dương, qua 6 tháng em đã được trở về cùng mẹ già, và đã 9 lần viết báo mới được đến đất đai, sự thật quá đủ đáng cho cuộc đời của em còn lại, chán cho thể thể, vẫn làm chị ở có làm lúc em nghĩ chết cho rằng chị ở là bằng cấp giải thoát của cuộc sống đối với bần thân của em, không được thân ở bần ngoại, để tìm sự cứu rỗi và an ủi, buồn làm chị ở ở trại cấm này, thật là khổ cho người VN, mỗi một người, 20 lít nước, ăn, uống, tắm, giặt, khí hậu ở bần tất cả người VN đều bị ghê choi phẩm nhiên ở cấm nhà bần ngang 06 thước, dài 16m, ở trên 40 người VN mỗi 01 người chỉ có 5 tấn năm, là 01 nhà tù bị giam lỏng, phẩm 01 cấm già chia cho 30 người, hơn 8000 người VN ở trại cấm panat này rất đau khổ, khổ cho số phận lạc lõng, buồn cho cảnh, khổ vô thừa, gặp vô thừa

ngày 26/2/50. Hôm chúng em ghe đưa em đi có một số người, nên tên chi ở độ thấp đã giúp đỡ cho em quen nhân rất nhiều ở giai đoạn khó nhất nghèo; Em vẫn vâng xin địa chỉ của chi mặc dù sống giờ cực kỳ rất nguy hiểm cho sinh mạng 51 người, nên xong xong địa chỉ của người chi đang kinh, là mệnh thường quân, em cứ bình dung xem hình ảnh của chi, Qua trí tưởng tượng; chắc chi phúc hậu lắm, giống như vị bồ tát, cứu nhân độ thế qua tất cả cảnh khổ nạn, buồn phiền và nghèo đói; Thừa chi từ ngày nhập trại là ngày 9/4/50 cho đến nay món ăn chính của em là muối, hòa cùng nước lạnh, đôi lúc em ăn cơm, cháo nước mắt, thay cho món cơm; Con trâu mà như vậy yếu quá gầy gò chi em có đến nên còn xưi động những nước mắt cứ tuôn trào mãi; nghĩ mà tủi thân lắm chi à; nói chung ai có thân nhân Hải ngoại thì; được giúp đỡ lương lương; đỡ khổ; nhiều lúc em muốn ở ngoài trong nhà, một góc kết nơu thêu mình thật nhỏ; trốn tất cả mọi người; mà an phận cho cuộc sống nếp sống của em, cũng muốn có bạn; Nhưng nên có bạn để điều phải có tiền họ mới quen; Hai nơi chuyển; bằng cách thế họ thấy em từ đang xa là họ đã tranh, và đem em khá khác người cũ; nghèo; khá có thân nhân là như vậy đó chi à; giờ địa chỉ của chi; mấy tháng nay mới mới dám viết, thân thư cũng chi; viết cho chi em cũng không biết; có tiền để gởi qua chi hay không nữa chi à; em cố, gởi mừng, mến bán cho người có tiền, họ mua; em sẽ lấy, số tiền ấy; mua tặng gởi thân chi; mong chi cần xét cho em được phẩm, nào bắt hủi quàng; rất là bất hạnh và lạc loài một lần nữa Em gửi chúc chi; gặp nhiều điều may và thật nhiều hạnh phúc; nhất

Kính chi; thưa em lạc loài.

Mười Lăm

FROM: LAM NGOC SON
PST: 4471 HOUSE 2C34 - P.O. BOX 18
PANATNIKHOM - CHOBURI 20.140
THAILAND

MAY 3 0 1990

TO: NGUYEN THI PHUONG
PO Box 5435, ARLINGTON VA.
22205-0635

U.S.A

Air Mail

